

[Statsministeren.]

den anvendte fremgangsmåde ved udbetalingerne til prins Knud.

Aksel Larsen: Såvidt jeg kender til retshåndhævelse og straffelov i dette land, bliver en forbrydelse ikke mere uskyldig, fordi man er blevet flere om at begå den; det kan tværtimod være mere graverende. Jeg ved jo godt, at den tidligere statsminister har fået de i finansudvalget repræsenterede partiers tilslutning til dette grundlovsbrud, men det betyder så sandelig ikke, at det ikke er grundlovsbrud.

Jeg har ellers ikke noget at tilføje udover dette: den højtærede statsminister har nu takket „samtlige demokratiske partier for deres tilslutning til lovforslaget“. Jeg takker statsministeren for hans karakteristik af, hvad han opfatter som demokrati. Statsministeren mener altså, at de partier er demokratiske, som i videst muligt omfang og grovest muligt bryder grundloven; statsministeren mener, at de partier er demokratiske, som bevilger så fantastisk store summer på et rent usagligt grundlag til medlemmer af det kongelige hus.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg tror ikke, øjeblikket er inde til at optage nogen diskussion med det ærede medlem om, hvad han forstår ved demokrati, og hvad vi andre forstår ved demokrati. Rent principielt tror jeg at kunne hævde, at den i den foreliggende sag anvendte fremgangsmåde ofte tidligere er anvendt, altså at en minister, stående overfor afgørelsen af et problem, indhenter fornøden sanktion hos de øvrige partier, føler, at han derigennem parlamentarisk har majoritet for den handling, han foretager sig, og derefter foretager den pågældende minister dette. Det bør ikke foranledige det ærede medlem til fra denne talerstol at kunne tale om grundlovsbrud eller noget andet. Jeg tror, det ærede medlem og hans parti i denne sal er ene om at føle og have den opfattelse, at der i denne sag foreligger noget som helst, der kan fortolkes i retning af grundlovsbrud.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg troede, det var sivet ind til statsministerens bevidsthed, at grundloven har en § 11, hvori der står, at år-

penge til det kongelige hus kan bevilges ved lov. Uanset hvilken praksis man måske på kanten af loven har tillempt i finansudvalget i mange andre sager, så kan denne paragraf kun forstås sådan, at årpenge til det kongelige hus kun kan udbetales, når der af folketinget er vedtaget en lov derom. Der er ikke vedtaget nogen lov om udbetaling af årpenge til arveprins Knud eller hans familie, og derfor har den hidtil foretagne udbetaling været grundlovsstridig.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg har allerede tidligere under programdebatten givet det ærede medlem, jeg ved ikke, om jeg skal sige den indrømmelse eller bekræftet rigtigheden af den opfattelse, det ærede medlem her fremsætter, at der kan ikke tillægges noget medlem af det danske kongehus årpenge, uden at det sker ved lov. Hele det høje ting er enigt med det ærede medlem i, at dette er korrekt, det står i grundloven. Det, der foreligger i denne sag, vi taler om her, er, at ved indførelsen af en ny forfatning, der ændrer arvefølgen i dette land, går den siddende statsminister på et tidspunkt, da rigsdagen ikke er inde, af praktiske grunde til finansudvalget og siger: her er et problem; jeg tillader mig at foreslå, at jeg får lov at anvende den fremgangsmåde, at lønudbetaling til prins Knud fortsættes som hidtil; det er da den siddende regerings hensigt, når rigsdagen igen kommer ind, at forelægge et lovforslag, der opretholder samme lønning for Hans Kongelige Højhed som hidtil. Samtlige i finansudvalget repræsenterede partier siger derefter til statsministeren: det er vi enige med dig i! Der skal et godt bryst til at fortolke dette som grundlovsbrud.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg fortolker det aldeles ikke som grundlovsbrud, det er grundlovsbrud, og en hvilken som helst jurist i dette land vil give mig ret i det . . . (Stemmer: Nej, nej!), og jeg er også klar over, at det simpelthen er sådan, at folk vil give mig ret i, at det er grundlovsbrud, det drejer sig om, og ikke om fortolkning. Det drejer sig heller ikke om, at den daværende statsminister var i en pludselig opdukkende nødsituation, som han ikke kunne forudse. Men selvom det havde